

TI DANSKE SMAASANGE

182

I

Livligt

Jeg ved en Lær - ke - re - - de. Jeg

si - ger ik - ke mer. Den fin - des paa en

He - - de, et Sted, som in - gen ser.

Tekst: Med tilladelse af Harald Bergstedts Fond.

1. Jeg ved en Lærkerede. Jeg siger ikke mer. Den findes paa en Hede, et Sted, som ingen ser.	2. I Reden er der Unger, og Ungerne har Dun. De pipper, de har Tunger og Reden er saa lun.	3. Og de to gamle Lærker, de flyver tæt omkring. Jeg tænkte nok, de mærker, jeg gør dem ingenting.
4. Jeg lurer bag en Slaaen. Der staar jeg ganske nær. Jeg rækker mig paa Taaen og holder paa mit Vejr.	5. For Ræven han vil bide, og Drengen samle Bær. Men ingen skal faa vide, hvor Lærkereden er.	

Harald Bergstedt

Jævnt skridende

Tekst: Harald Bergstedt

1. So - len er saa rød, Mor, og Sko - ven bli'r saa
 2. Him - len er saa stor, Mor, med kla - re Stjer - ner
 3. Hvor - for bli'r det Nat, Mor, og kold og bit - ter

5
 sort. Nu er So - len død, Mor, og Da - gen gaa - en
 paa. Hvem mons-tro - der bor, Mor, paa Stjer - nen i det
 Vind? Hør den lil - le Kat, Mor, den mja - ver og vil

9
 bort. Ræ - ven gaar der - u - de, Mor, vi laa - ser vo - res
 Blaa? Tror du, der er Dren - ge, Mor, der kig - ger ned til
 ind. Maa - ger - ne og Ter - ner - ne har in - gen Sted at

13
 Gang. Kom sæt dig ved min Pu - de, Mor, og syng en lil - le Sang.
 mig? Og tror du, de har Sen - ge, Mor, og so - ver li' - som jeg?
 bo. Aa hør, nu syn - ger Stjer - ner - ne, de syn - ger mig til Ro.

Tekst: Med tilladelse af Harald Bergstedts Fond.

Jævnt glidende

1. Tyst som Aa i En - gen rin - der, spej - ler
 2. U - den Brov - ten, blom - ster - bro - get som en
 3. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me gror dets

2
 Him - mel, Sky og Jord; bæ - rer Spro - get vo - re Min - der, hvad der
 Eng i Som - mer - flor, glim - ter, ly - ser duf - ter Spro - get af vor
 Rig - dom, naar vi gror. Mo - ders - maal har aab - ne Ar - me, fav - ner,

4
 var og hvad der gror. Tyst som Aa i En - gen rin - der, rent og
 e - gen mil - de Jord. Tyst som Aa - en, blom - ster - bro - get, klart og
 løf - ter som en Mor. Var - met ved vort Hjer - tes Var - me vok - se

6
 stil - le er vort Ord, rent og stil - le er vort Ord.
 fro - digt er vort Ord, klart og fro - digt er vort Ord.
 skal det dan - ske Ord, vok - se skal det dan - ske Ord.

Stille, men ikke for langsomt

Tekst: Jeppe Aakjær

1. Spur - ven sid - der stum bag Kvist; saa - mænd om ej det fy - ger,
 2. Mor kan næp - pe se sit Spind og næp - pe Traa - den ma - ge;
 3. Far tar ned saa tung en Bog, med Gud han hvi - sker sam - men,
 4. Her ved Mo - ders gam - le Rok hun lær - te mig at sta - ve,

5
 Kaal - gaard - pi - len pi - ber trist for Nor - den - blæ - stens By - ger.
 hej, da bæ - res Ly - set ind og stil - les i sin Sta - ge.
 fam - ler lidt ved Spæn - dets Krog og luk - ker med et: A - men,
 syn - ge om "den hvi - de Flok" og "al hans Naa - de - ga - ve."

9
 Lul - lul, Rok - ken gaar støt i Mo - ders Stu - - e,
 Lul - lul, Rok - ken gaar Te - nens rap - pe Vin - - ge
 Lul - lul, Rok - ken gaar En - som - he - den syn - - ger,
 Lul - lul, Rok - ken staar; men dens Nyn og San - - ge

13 *rall.*
 og jo me - re Vin - den slaar, des - mer faar Ar - nen Lu - e.
 o - ver Fyr - re - bjæl - ken saar en Skok af Skyg - ge - rin - ge.
 Mul - met tæt om Ta - get staar, og Sne - en gaar i Dyn - ger.
 ve - mods - fuldt mod Hjer - tet gaar, naar Kvæl - de - ne blir lan - ge.

Meget livfuldt

Tekst: Mads Damm

1. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, saa
 2. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, saa
 3. Den Spil - le - mand spil - ler paa Stren - - ge, med

3

rapt hans Bu - e kan gaa! da flok - kes de Pi - ger og
 rapt hans Fing - re kan gaa: ja vel I Pi - ger og
 Fo - den han Tak - ten mon slaa. Der dan - ser de Pi - ger og

6

Dren - ge, om - kring ham sto - re og smaa.
 Dren - ge, en rig - tig Dans skal I faa.
 Dren - ge, saa rapt de - res Ben kan gaa.

(♩ = 76)

9

ff

Jævnt glidende

Tekst: Christian Dabelsteen

1. Naar Smaa - børn klyn - ker ved Af - ten - ti - de, vil
 2. Og naar du læg - ger din Kind paa Pu - den, mens
 3. Men væk - ker Mor dig med Kys paa Mun - den, er
 4. Der ov - re so - ver nu Folk om Da - gen, og

3

ik - ke le - ge, vil ik - ke ri - de paa He - sten, som hed - der
 Maa - nen tit - ter i - gen - nem Ru - den, saa hvi - sker sag - te den
 O - le li - ge med et for - svun - den. Og vil du vi - de, hvor
 O - le hjæl - per dem, det er Sa - gen; men naar vi at - ter faar

6

A - bild - graa, saa er det O - le, som ban - ker paa.
 lil - le Mand: "Nu vil vi ri - de til Drøm - me - land."
 han blev a', jeg tror han løb til A - me - ri - ka.
 Lam - pen tændt, er O - le hjem - me, og Rej - sen endt.

poco rall.

Ungdommelig bevæget

Grøn er Vaa - rens Hæk, Kaa - ben ka - stes

væk, Jom - fru - er sig alt paa Vol - den

so - - - le; Luf - ten er saa

smuk, de - res Læng - sels - suk

mf

mfz

mfz

ken - des let paa de - res Sil - ke - kjo - - - le.

1. Grøn er Vaarens Hæk,
Kaaben kastes væk,
Jomfruer sig alt paa Volden sole;
Luften er saa smuk,
deres Længselssuk
kendes let paa deres Silkekjole.
2. Nu har Viben Æg,
Pilen dygtig Skæg,
og Violen smaat paa Volden pippet;
Gaasen sine smaa
lærer flittig gaa,
Skaden vindig med sin Hale vipper.
3. Svenden med sin Brud
gaar i Haven ud,
paa de grønne Sko hun synes danse;
ak, hvor er hun let,
Foden er saa net.
Pogen sælger til dem grønne Kranse.
4. Storcken er saa travl
højt paa Bondens Gavl,
og de røde Fødder Næbet slibe;
Høkren med sin Viv
gaar for Tidsfordriv
med sin sølvbeslagne Merskumspibe.
5. Hulde Piger smaa,
røde, hvide, blaa,
sende deres Blikke rundt som Pile,
og som Krigerflag
i det kælnes Slag
Silkebaand fra Liljenakken ile.
6. Aftenen driver paa,
mens de skønne gaa,
bare de dem ikke skal forkøle.
Hvilken yndig Strøm,
Barmen blir saa øm,
man mit Hjerte kan paa Vesten føle.
7. I den tavse Nat
som en stor Dukat
Maanen stænker Guld paa alle Grene.
Ak, de skønne svandt
jo fra hver en Kant.
Det er tungt, man skal gaa hjem alene.

Poul Martin Møller

Stille

Tekst: Christian Winther

1. Jeg læg - ger mig saa trygt til Ro, som
Tak for Da - gen lys og klar, for
i din Va - re - tægt, o Gud! mig

pp

4

Fug - len hist i Sko - ve, thi du min Gud, du vaa - ger jo for
hver dens Lyst og Glæ - de! Hjælp al - le dem, som Smer - ter har, trøst
selv og mi - ne kæ - re og styrk mig, saa jeg di - ne Bud kan

8

1.2. *poco rall.* | 3. *poco rall.*

mig naar jeg vil so - ve! 2. Hav
al - le dem, som græ - de! 3. Hold
tro og ly - dig væ - re.

poco rall. *poco rall.* *dim.*

Meget livligt

Tekst: Michael Rosing

1. O, hvor jeg er glad i Dag! Bø - gen hej - set har sit Flag
 2. Sko - ven er det bed - ste Slot: slip - per in - den - for man blot,
 3. O, hvor jeg er glad i Dag, Vaa - ren vun - det har sin Sag,

5

o - ver al - le Stran - de. Sva - len hvi - ner gen - nem Luft,
 vil man ej til - ba - ge; læn - ge - re og læn - ger ind,
 Mør - ket maat - te svin - de. Bø - gens un - ge, fri - ske Blad

9

der er Sang og Lys og Duft o - ver Dan - marks Lan - - de.
 blin - det blødt af Drøm - mens Spind, la - der du dig dra - - ge.
 fæ - ster i min Hat jeg glad, jeg vil og - saa vin - - de.

Bredt og mildt

Den dan - ske Sang er en ung, blond Pi - ge, hun

3 gaar og nyn - ner i Dan - marks Hus, hun er et Barn af det

6 hav - blaa Ri - ge, hvor Bø - ge lyt - ter til Bøl - gers Brus. Den

9 dan - ske Sang naar den dy - best klin - ger har Klang af Klok - ke af

12 Sværd og Skjold. I - mod os bru - ser paa

14 bre - de Vin - ger en Sa - ga - to - ne fra He - den - old.

The musical score is written for piano and voice. It consists of six systems of music. Each system includes a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The score includes dynamic markings such as *mp*, *f*, and *p*. The lyrics are in Danish and describe a young blonde girl from Denmark who is a child of the sea, singing a song that is as broad and gentle as the sea's roar.

Tekst trykt med tilladelse af forfatterens arvinger.

1. Den danske Sang er en ung, blond Pige,
hun gaar og nynner i Danmarks Hus,
hun er et Barn af det havblaa Rige,
hvor Bøge lytter til Bølgers Brus.
Den danske Sang naar den dybest klinger
har Klang af Klokke af Sværd og Skjold.
Imod os bruser paa brede Vinger
en Sagatone fra Hedenold.

2. Al Sjællands Ynde og Jyllands Vælde,
de tvende Klange af Blidt og Haardt
skal Sangen rumme for ret at melde
om, hvad der inderst er os og vort.
Og Tider skifter, og Sæder mildnes,
men Kunst og Kamp kræver stadig Staal:
det Alterbaal, hvor vor Sjæl skal ildnes,
det flammer hedest i Bjarkemaal.

3. Saa syng da, Danmark, lad Hjertet tale,
thi Hjertesproget er Vers og Sang,
og lære kan vi af Nattergale,
af Lærken over den grønne Vang.
Og Blæsten suser sin vilde Vise,
og Stranden drøner sit Højtidskvad.
Fra Hedens Lyng som fra Stadens Flise
skal Sangen løfte sig, ung og glad.

Kai Hoffmann